

salesiánský magazín

2²⁰¹²

**PRÁZDNINOVÉ
AKCE 2012**

**MALÝ ZÁZRAK
TONÍKA ROUBALA**

**VYCHOVÁVEJ
JAKO DON BOSCO**

**Nové šaty
pro Pannu Marii
z Kobylis**

obsah

úvodník str. 3

malý zázrak T. Roubala str. 4–5

rozhovor str. 6–7

laskavá oslava Dona Boska

výročí narození D. Boska str. 8

z dopisů str. 9

**život mezi Jungem
a Freudem** str. 10

knížní novinky str. 11

vychovávěj jako D. Bosco str. 12

prázdninové akce str. 13–17

ukázka z knihy str. 18–19

vyprávět o Ježíši str. 20

**návštěva v Indii
a Bangladéši** str. 21

křížovka o ceny str. 23

**zajímavosti ze života církve,
ze světa, misie** str. 24–25

oslavenci str. 26

Slovo redakce

Milí čtenáři,

být salesiánem je projekt na celý život, ne jenom na půl úvazku nebo na jeden semestr.

Tak jako být misionářkou lásky, kontemplativním mnichem nebo třeba matkou nebo otcem v rodině a vychovávat děti – je závazek ne jen na dvacet nebo třicet let, ale na celý život! Život bez starostí a závazků může být sice veselý a šťastný, ale pochybuji, že v konečném důsledku naplněný. V knížce Marka Váchy Modlitba argentinských nocí jsem nedávno četl, že Evropa se podobá „čekárně na smrt“, protože Evropané už nechtějí mít děti ani rodinu, že si chtějí užívat do šedesátky nebo sedmdesátky, že zkrátka nemají projekt, který by byl do budoucna civilizačně nosný, protože klouzáme po povrchu svých životů, které už nepředstavují stavbu, ale sled eventů a efemérních událostí, happeningů a zážitků, které nám dávají možnost na chvíli zapomenout na realitu. Salesiánský projekt je projektem služby mládeži, tedy tomu nejkřehčímu, ale také nejcennějšímu, co máme, protože v mladých lidech je budoucnost nás starších. Bez předání salesiánského entusiasmů a ducha mladým můžeme vydávat knihy, kázat, teoretizovat o mládeži a její pastoraci, ale nebudeme-li mít následovníky, budeme jako prasklé zvony, které už nikoho nerozezní. Budme tedy vděční všem, kdo radostně slouží mládeži a vidí v tom naplnění svého života.

Přeji vám hezké čtení.

Zdeněk Jančařík

Vydavatel:

Salesiánská provincie Praha
Kobyliské nám. 1, 182 00 Praha 8
tel.: 283 029 111, www.sdb.cz
Bankovní spojení: 168 44 021/0100, variabilní symbol 62

Redakce:

šéfredaktor: P. Zdeněk Jančařík, SDB
redaktor: Jiří Kučera
sazba: Miroslav Palíšek, SDB
návrh obálky a grafická úprava: Martina Mončeková
adresa: Kobyliské nám. 1, 182 00 Praha 8,
tel.: 283 029 216, 283 029 218, e-mail: magazin@sdb.cz

Tisk Rentis, s. r. o.
MČ 47 465, ISSN 1214-5262, MK ČR 5673

Vážení čtenáři,

díky *Salesiánskému magazínu* dostáváte několikrát v roce informace o tom, co se děje v salesiánském světě. Snažíme se vám nabídnout co nejpestřejší zprávy ze života Salesiánské rodiny, která je velmi početná a snaží se vnášet charisma svého zakladatele sv. Jana Boska do dnešní doby. Často projevujeme Duchu svatému vděčnost za to, jak mimořádný dar dal v Donu Boskovi nejen církvi, ale především mladým lidem. Jeho principy výchovy jsou stále aktuální a platné. Proto jsme vděční všem těm, kteří se spolu s námi zapojují do služby a práce pro mladé. Svým nepřehlédnutelným způsobem se tak podílejí na úsilí pomoci mladým lidem stát se poctivými občany a dobrými křesťany.

O nic méně nejsme vděční těm, kteří nás podporují finančně. V souvislosti s hospodářskou situací, jsme si vědomi, že dnes nemá nikdo peněz nazbyt. Víme, že mnozí se s námi dělí o své skromné majetky. V minulosti to tak bývalo často, že ti, kteří neměli mnoho se dokázali se svým málem ještě rozdělit. Proto jsem velmi vděční všem dárcům a dobrodincům. Jelikož se nám téměř permanentně nedostává potřebných financí, obracíme se znovu na vás s prosbou o pomoc. V tomto čísle najdete příloženou složenkou pro tento účel.

Ať už použijete k příspěvku složenkou nebo převod ze svého účtu, rádi bychom vám poděkovali.

Proto prosím: Pokud od nás neobdržíte děkovný dopis, upozorněte nás, prosím, na tuto skutečnost, na adrese: dary@sdb.cz, nebo Salesiánská provincie, Kobyliské nám. 1, 182 00 Praha 8.

Naše výdaje jsou značné. Pro vaši představu uvádíme některé z našich předpokládaných výdajů v tomto roce:

- formační aktivity v rámci provincie (kurzy, studium, bydlení a strava studentů): 912 000 Kč;
- pastorační aktivity: 271 000 Kč;
- výdaje na tisk dokumentů, publikací, Salesiánského magazínu a další vydání v oblasti sociální komunikace: 2 320 000 Kč;
- příspěvky na opravy a investice jednotlivých objektů: 2 350 000 Kč;
- daně, poplatky, pojištění, údržba: 1 887 000 Kč;
- režijní náklady provinciálního domu a areálu v Praze: 2 570 000 Kč.

V tomto roce ještě pokračuje dostavba objektu knihkupectví v areálu našeho nakladatelství Portál a připravuje se velká investice v Bulharsku, ve Staré Zagore. Spolubratři působící v této misijské oblasti připravují stavbu kostela se zázemím pro aktivity mezi Romy.

Potřeby jsou veliké a naše možnosti omezené. Proto vám budeme vděční za jakoukoli podporu a vám všem, kteří nám pomáháte finančně, fyzicky, modlitbou či nabídkou svého utrpení, patří náš dík, uznání a vděčnost.

Pokud uznáte za dobré nás podpořit, můžeme vás ujistit svou pravidelnou modlitbou za dárce a dobrodince, na které myslíme při mši svaté, a vyprošujeme jim od Pána požehnání.

Pán Bůh ať odplatí všem lidem dobré vůle!

Za Salesiánskou provincii Praha
Evžen Rakovský, ekonom

SALESIÁNSKÝ MAGAZÍN

**Každé
2 měsíce
přichází
Don Bosco
k vám
domů.**

Časopis Salesiánský magazín zasíláme bezplatně každému, kdo o to požádá. Od roku 1887 je to dar Dona Boska těm, kteří sympatizují se salesiánským dílem.

**Objednejte
Salesiánský
magazín
svým známým!**

**Oznamte
nám změnu
své adresy!**

Salesiánský magazín
Kobyliské nám. 1
182 00 Praha 8
tel.: 283 029 218
e-mail: magazin@sdb.cz

SALESIÁNSKÝ MAGAZÍN

Malý zázrak Toníka Roubala

„Ahoj. Kdybyste měli zájem o dílo koadjutora botanika Roubala, 19. ledna je vernisáž výstavy v Kladně. Blondák“. Tohle stručné oznámení stálo na začátku krásného odpoledne v kladenském Sládečkově muzeu, v expozici, ze které dýchal odkaz českého salesiána Antonína Roubala.

Hned když jsem se o výstavě dozvěděl, mi bylo jasné, že na ni musím vyrazit. Jednak jsem Toníka znal, a pak je to dobrá příležitost připomenout si jeho postavu a dílo. A tak jsme se s šéfredaktorem Salesiánského magazínu Zdeňkem Jančaříkem vypravili do města, nad kterým už rudá záře nesvítlí...

V pokladně muzea se o nás pokoušely mráčky, a to ve chvíli, kdy jsme oznámili záměr udělat si pár fotek. Odpovědí bylo nekompromisní NE. A nepomohla ani argumentace, že jsme salesiáni, že jsme pana Roubala znali, že o něm chceme napsat do Salesiánského magazínu. Biletářky hned volaly na patřičná místa, ale souhlas nezískaly. A pak – zřejmě na Toníkovu přímluvu – se otevřely dveře a neočekávaně přišel ředitel muzea Zdeněk Kuchyňka, který nám souhlas udělil – výměnou za posláni výtisku Salesiánského magazínu s článkem o výstavě. V tu chvíli jsme celou událost považovali za malý zázrak.

Vlastní expozice s titulem „S Antonínem Roubalem za květenou Kačáku – život a dílo kladenského botanika“ byla pro nás nebotaniky něčím zcela objevným. Teprve toho sobotního odpoledne v Kladně jsme si se Zdeňkem uvědomili, jakým byl skromný Toník Roubal odborníkem

Šéfredaktor S. M. Zdeněk Jančařík ve Sládečkově muzeu

se skutečně hlubokými znalostmi. Důkazem snad může být i to, že byl na jeho počest pojmenován jeden z hlohů, kterým se speciálně ve svém bádání věnoval.

Víte, že...

na počest Antonína Roubala pojmenovali renomovaní botanici Jindřich Chrtek a Bohdan Křisa jeden z hlohů – *Crataegus roubalii* (Hloh Roubalův)?

Toník Roubal intenzivně sbíral rostliny od šedesátých do osmdesátých let 20. století především v okolí Kladna a vytvářel svou neobyčejně hodnotnou herbariovou sbírku a rozsáhlou kartotéku údajů o rozšíření rostlin na Kladensku. Jeho herbář čítá více než 11 000 položek. Vědecká hodnota tohoto díla je skutečně mimořádná – málokteré území se může pochlubit existencí takto rozsáhlé sbírky zahrnující systematicky celou oblast. Jak herbář,

tak kartotéka jsou nyní v majetku Národního muzea v Praze.

Z vystavených osobních svědectví jsme měli možnost připomenout si ho jako člověka, který ochotně pomáhal všem okolo – studentům, kolegům a všem zájemcům o botaniku.

Krásný a výstižný životopis napsal formou osobní vzpomínky na Toníka Roubala P. Jaroslav Kopecký:

„Toník Roubal (nar. 25. 5. 1925) byl můj spolupracovník salesián, začínali jsme spolu studovat teologii a prožili jsme spolu

hodně srdečných chvil. Z dětství si odnesl do života výraznou skoliózu, ale i s tímto handicapem si po celý život zachoval radostnou optimistickou povahu a ohromnou pokoru a skromnost, kterými lidi kolem sebe obšťastňoval.

Byl plný lásky a chtěl být knězem. Na studia měl velké nadání. V padesátých letech (po záboru řeholních domů v tehdejší Československu v noci z 12. na 13. dubna 1950) v internaci onemocněl

infekční žloutenkou a přidaly se k tomu i další vážné choroby zařizovacího ústrojí, které vážně podlomily jeho zdraví. Dodržoval pak úzkostlivě krutou dietu, zdálo se nám, že to až přehánění. Například nesměl konzumovat nic alkoholického. Teologická studia sice tajně v internaci dokončil a byl připraven přijmout kněžské svěcení, provinciál P. František Miša (Dominus) mu svěcení nabídl, ale on ho odmítl s odůvodněním, že nesmí pít alkohol (mešní víno). Provinciál mu namítl, že při mši svaté by mohl používat minimální množství vína, pouze několik kapek, jednou denně, což nemůže nijak ohrozit jeho zdraví, ale nepřesvědčil ho. Svěcení nepřijal.

V padesátých letech, byl u nás zavřeny všechny řeholní domy a řeholníkům byla zakázána činnost. Toník po propuštění z internace jako tzv. nepřítel socialistického režimu našel pouze práci vrátného ve velkoobchodu s potravinami v Kladně. Tam nemařil čas a jako samouk ve volných chvílích pilně studoval základy přírodních věd a především botaniku, kterou si doslova zamiloval. Měl to ulehčené dobrou znalostí latiny z teologických studií. Později se stal ve velkoobchodu referentem v oddělení evidence obalů tabákového zboží, ale když si uvědomil, že tabák škodí lidem na zdraví, měl pocit, že se svou přítomností v takovém podniku rovněž podílí na šíření špatné věci. V šedesátých letech v období zlepšených politických poměrů proto začal hledat jiné zaměstnání.

Nejšťastnější byl ponořen v herbářích na katedře botaniky Přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity v Praze, kam se dostal za šťastných okolností za pomoci přátel a především zásluhou vedoucího katedry prof. B. Fotta na jaře 1969. Zde pak pracoval až do penze v roce 1985. Po celou dobu totality si tajně plnil své řeholní závazky a byl aktivní v tzv. tajné podzemní církvi, ale své křesťanské přesvědčení neskrýval.

Pomůcky botanika Antonína Roubala

V tajné podzemní univerzitě vyučoval latinu. Naučil se italštinu. Překládal z latiny, italštiny a němčiny pro podzemní církev mnohé teologické texty a dokumenty.

Pro přiblížení jeho osobnosti přikládám ještě několik dalších vzpomínek: Mimo jiné se podílel na zpracování a přípravě k vydání latinsko-českého botanického slovníku. Tázel jsem se jej, jaký dostal za to honorář. On mi řekl: „Tři výtisiky.“ Říkám: „A peníze žádné?“ On na to: „A co bych měl chtít, vždyť jsem

Z výstavy

to nedělal jen ve volném čase, ale i v pracovní době!“

Za totality jsme jednou dělali o dovolené (samozřejmě tajně, neboť po celou dobu komunistického režimu byly u nás řehole a jakékoliv mimokostelní církevní aktivity zakázány) duchovní cvičení v Klášterci nad Orlicí. Měli jsme tam pronajatou chalupu. Toníka jsme požádali, aby květinami vyzdobil obětní stůl ke mši svaté. Když před mší nebylo vidět žádné kytky, říkáme mu: Toníku, proč jsi nevyzdobil stůl? On na to: „Tak se pořádně podívejte!“ Kolem kříže z každé strany ležely tři jakési nepatrné rostlinky podobné mechu. Říkáme: Tomuhle říkáš vyzdoba? On: „Tak vám něco řeknu. Vy nevíte, že tohle je velice vzácná rostlinka, kterou naleznete jen ve zdejší lokalitě? Nic vzácnějšího se nedalo tady jako výzdoba obstarat!“ Jsem přesvědčen, že Pán Bůh výzdobu přijímal dle jeho myšlení, ne dle našeho pohledu. Podobných příhod jsme s Toníkem zažili více.

Byl příkladně zbožný. Když jsem ho vídával v kostele svatého Ignáce v Praze klečel v lavici (stavoval se tam pokaždé, když odcházel ze zaměstnání na fakultě) díval se dlouze na svatostánek a rozmlouval se svým Pánem. Jeho příklad stačil.

S přibývajícím rokem přibývalo i zdravotních potíží. V posledním období svého života bydlel mezi spolubratry v našem domě v Praze-Kobylisích. V roce jeho smrti (12. 6. 1993), musel častěji do nemocnice. Když cítil, že se už blíží konec jeho pozemského putování, tak v nemocnici při návštěvě jednoho spolubydlícího salesiána ho objal a prosil, ať ho vezme s sebou domů, že chce zemřít mezi spolubratry. Podepsal revers, odešel a zemřel v komunitě svých bratří. Jeho tělo bylo uloženo v jednom ze salesiánských hrobů v Praze-Žbítovicích. Věřím, že jej náš Pán s láskou přivítal ve své náruči.

Jiří Kučera

Laskavá oslava Dona Boska

Foto: 3x. Vojtěch Mucha

Don Bosco (Martin Hobza) s markýzou Sladkou (Markétou Marešovou)

Hru Aloise Čápa z roku 1938 v úpravě Zdeňka Jančaříka nastudovali salesiáni z komunity v Praze-Kobylisích spolu s několika věrnými z farnosti. Režie se ujal Zdeňk Jančařík, šéfredaktor nakladatelství Portál a Salesiánského magazínu.

Kdo přišel s nápadem hrát divadlo a našel Čápuvu hru?

Kdysi v raných devadesátých letech bylo dobrým zvykem, že se na Dona Boska hrálo divadlo, nebo se aspoň uspořádala pořádná kobylická akademie, kde se předvedlo, co umíme a jak nám to spolu zpívá a hraje. S letícím časem jsme ale měli stále méně času „na zábavu“, každý jsme se začali angažovat v nějakých veledůležitých projektech, začali jsme obnovovat

domy, komunity, fasády, zakládat nadace, eseróčka a ópéesky, a Don Bosco ostrouhal. Řešením bylo zvát „celebrity“, ale občas to tak docela nevyšlo a navíc to bylo drahé. Slíbil jsem salesiánům, že napíšu divadlo o našem zakladateli, ale kde brát čas a inspiraci? Loni jsme s velkým úspěchem uspořádali staronovou akademii a všichni salesiáni mě povzbuzovali, abych „šel do divadla“, že „to dám“. Náhoda tomu chtěla, že jsem v jedné banánovce u nás v domě našel starodávné a vlastně dnes už nehratelné divadlo P. Aloise Čápa (vyšlo v roce 1938 vlastním nákladem v Prostějově – a dokonce mělo církevní schválení!). Přepsal jsem je, aktualizoval, počestil jsem jména postav, zapustil do kobylických a bohnických reálií, dopsal jsem poslední dějství – a hra byla na světě.

Kolik času ti zabral přepis hry, prepisoval jsi ji sám, nebo ve spolupráci s někým?

No, upřímně řečeno, jsem na první verzi Dona Boska strávil několik přestávek při práci v Portále. Dělal jsem to sám a byl jsem hrozně nejistý, jestli to k něčemu bude. Když to poprvé četl třeba Žanek Blaha (stavitel Doubek), vůbec tomu nevěřil a ohrnoval nos. I při první čtené zkoušce jsme z toho byli všichni velmi rozpačití, postavy mluvily jako loutky, takové salesiánské stroje to byly, nikdo na nikoho nereagoval, bylo to trochu jako u Samuela Bectetta nebo Eugena Ioneska, autorů absurdního divadla.

Byl to tvůj režijní debut?

Debut a zároveň last play. Na režii opravdu nemám přirozenou autoritu a nutnou vizuální představivost.

Salesiánské nebe podle P. Aloise Čápa a Zdeňka Jančaříka

Většinu aktivit na jevišti si tak museli herci vymyslet sami, protože já jsem byl rád, že přišli na zkoušku a že jakž takž umí své party.

Jaké byly ohlasy?

No, to je na tom „nejhorší“! Lidi byli nadšení, tleskali vestoje, ředitel Portálu mi ještě při děkovačce přinesl v přímém přenosu lahev s vínem, několik dní mi lidé psali maily, že to bylo fajn, a když teď někoho potkám ve farnosti, tak se lidé pořád ptají, kdy bude repríza. Nebude, my už jsme ty texty zase zapomněli, přece po Donu Boskovi (Martinu Hobzovi) nemůžu chtít, aby si pamatoval hodinovou roli, kde pořád řeční!

Čím tě role režiséra obohatila a co dala příprava divadla vaší kobylické komunitě? Doporučil bys takovou práci i ostatním?

No, vytvořili jsme takové „společ v nouzi“. Některým z nás se do toho zkraje moc nechodilo, na zkoušky se moc nechodilo, vypadalo to, že to bude hrozný propadák. Byli tam ale (díky!) tahouni (Kohák, Žanek, Karbous), kteří to pořád hnali dopředu a nedali nám spát. Kdykoli

jsem třeba potkal Koháka (Míru Nováka, který hrál faráře Rázného), bombardoval mě replikami ze hry, na které jsem neuměl odpovědět. Musel jsem se to naučit. Žanek mě nutil k tomu, abychom s Karbousem vymysleli kulisy, hudbu a zvuky (prásknutí bičem, odjezd spřežení koní s drožkou, zřícení internátu), a Karbous (Karel Klimeš) se toho ujal opravdu s nadšením a vždycky ještě přišel s nějakým novým nápadem. No, a když jsme nakonec začali cvičit v divadle, tak se

Režisér Zdeněk Jančařík

to uvolnilo, dostali jsme se do těch rolí, začali jsme vymýšlet nezbytné hlásky a vtipky a najednou to bylo ono. To divadlo začalo být divadlem a herci začali hrát, a ne deklamovat. Všem, zvláště těm, kteří nebydlí v kobylickém domě a museli cestovat od svých rodin, moc děkuju!

Jak bylo nastudování časově náročné?

„Nastudování“ je trochu silné slovo. Měli jsme asi tři čtené zkoušky a tři zkoušky přímo v divadle na place. Zkouška 16. ledna na jevišti byla vynucená tím, že jsme texty prostě neuměli a ty postavy vypadaly jako ze dřeva. Zdálo se, že největší roli bude hrát nápověda (Matka Markéta – Eva Špačková).

Pustíte se do další hry? Nezapomínáte další lidi (z farnosti, práce, oratoře...)?

Zatím jsem rád, že jsem přežil divadlo Don Bosco aneb Nové šaty pro Pannu Marii. Je možné, že se v dubnu nebo v květnu zase do něčeho pustím(e), ale nevím. Snad kdyby někdo přišel s nějakým nosným nápadem, třeba se pro to zase nadchnu.

Jiří Kučera

Výročí narození Dona Boska

V rámci tříleté přípravy na dvousté výročí narození Jana Boska (16. srpna 1815) se zaměřujeme na okolnosti, které ovlivňovaly Dona Boska v jeho rozhodování a činnosti. Vedle jeho maminky Markéty, dona Giovanniho Calossa a dona Giuseppeho Cafassa (o jejichž vlivu byl předchozí díl seriálu) se v tomto čísle zaměříme na další klíčové postavy.

Luigi Comollo

V rozhodování zásadně ovlivnilo Dona Boska několik jeho intenzivních přátelství, která navázal. Osobní přátelství ostatně hrála v životě Dona Boska podstatnou roli.

Zvláštní místo zaujímal v životě Dona Boska Luigi Comollo, jeho spolužák ze studií a v semináři v Chieri. Jan Bosco a Luigi Comollo měli ale zcela odlišné povahy, k sobě je přivedlo rozhodnutí Dona Boska vybrat si za kamarády ty nejlepší spolužáky, což bylo kritérium, podle kterého si vybíral své přátele. Comollo ale ještě během studií zemřel.

Mezi přátele Jana Boska v době ještě před seminárním studiem patřil i židovský chlapec Jonáš. Jan Bosco za ním stál i v okamžicích, kdy musel přijímat urážky od rabína, Jonášových příbuzných a zvláště od jeho matky.

Na základě této zkušenosti vystavěl Don Bosco i svůj pedagogický přístup, jak je patrné z popisu jeho návštěv ve vězení: Nejvíce mě však znepokojovala skutečnost, že mnozí z nich po návratu na svobodu byli rozhodnuti žít jinak a lépe, po krátkém čase však byli za mřížemi zase. Snažil jsem se pochopit proč. Zjistil jsem, že se často dostali za mříže proto, že byli ponecháni sami sobě. Pomyslel jsem si: „Tito chlapci by potřebovali venku najít přitele, který by se o ně staral, pomáhal jim, učil je a v neděli je vodil do kostela. Pak by se snad znovu nezkazili“.

Dobrá parta

Kromě jednotlivých dobrých přátel byla pro Jana Boska důležitá také dobrá parta. Systematicky proto kolem sebe vytvářel skupiny, kterým šlo o dobrou věc. Proslulou se

stala Veselá společnost, jejíž vznik Jan inicioval během studia na veřejné škole v Chieri. Snahou každého člena bylo organizovat hry, vyprávět si a číst knihy, které by druhé obveselovaly. Jan se tak postavil do čela skupiny vrstevníků podobně jako již dříve v Castelnovu a doma v Morialdu.

Pro potvrzení nutnosti patřit do dobré party a nutnosti odolat vlivům jiných lidí příběh z doby studií: Pro oblíbeného profesora Banaudiho připravili slavností program k jeho svátku. Prožili krásný den v přírodě, který ale skončil tragédií. Při návratu domů se někteří oddělili a přidali se i přes nesouhlas k jiné partě, která se chtěla jít vykoupat do řeky. Jeden z chlapců se v nebezpečné řece utopil.

Don Boskova touha zůstávat v dobrém prostředí se ukázala i po jeho kněžském svěcení, kdy s díky přijal nabídku vstoupit do kněžského konviktu a ještě se dále vzdělávat společně s těmi kněžími, kteří se chtěli dobře připravit na kněžskou službu.

Když později přišel za Donem Boskem Dominik Savio s návrhem založit Družinu Neposkvrněné, Don Bosco ho v jeho úsilí podporoval. V oratoři pak vzniklo ještě několik dalších podobných skupin, ve kterých se chlapci navzájem podporovali v dobrém.

Marek Sklenář

Foto: archiv SSSM Praha - Kodylsy

Doporučená literatura:

- *Můj život pro mladé*, Don Bosco, vydal Portál v roce 2007,
- *Don Bosco*, autor: Teresio Bosco, vydalo nakladatelství Portál v roce 2004
- *Don Bosco mi ukazoval cestu*, Quarzo, Guido, Portál 2011
- *Maminka Markéta*, Teresio Bosco, vydala Matice cyrilometodějská, s. r. o., v roce 2006

Divadlo v Kobyliších

No, ono se to právě ani slovy vyjádřit nedá... To se muselo prožít a zažít!!!

Fakt, byla to geniální nádhra!!! (Třeba nápopěda matky Markety – vždyť rady své matky DB tolik ctil... :) Hluboce všem smekám... :)

František Jakubec

Milí salesiáni,

Nedokážu slovy vyjádřit to, co jsem včera večer cítila.

Hra byla vynikající, obsahově i hereckým provedením. Poté, co následovala po mši svaté sloužené Kájou, který mohl opět po dlouhé době přijít mezi nás, to bylo skvělým vyvrcholením oslavy svátku Dona Boska. Jistě i on se „v nebi radoval“ z toho, jak v Kobyliších pokračujete v jím započatém díle.

Upřímné díky Vám nejen za tento krásný večer, ale i za vše, co pro mne (nás) děláte. Po dlouhé době jsem prožívala skutečně velkou radost.

Od doby, kdy jsem měla možnost ve svých 23 letech, právě na svátek Dona Boska, poznat blíže salesiány, vždy tento den hluboce prožívám.

Vtipy z vlastní tvorby do redakce zaslal Jan Herálecký

Modlím se za Vás a vyprošuji Vám mnoho síly a dobrých nápadů nejen v pastoraci, ale třeba opět i na prknech divadla.

Anežka Remešová

Přínosná práce

Již delší dobu jsem na internetových stránkách salesiánů z Brna-Líšně registroval zprávy o různých přednáškách, které tam pořádají. Ale až když jsem narazil na záznam z povídání MUDr. Jana Hnízdila jsem si přednášku stáhl, vypálil na

CD a při jedné cestě autem ji poslouchal. Moc se mi líbila a rozšířila mi zase o kousek obzor poznání.

Chci poděkovat organizátorům přednášek, a to především za neúnavnost a vytrvalost, ale i za to, s jakou poctivostí umísťují záznamy na internet. Díky tomu si může zajímavá vyprávění vyslechnout mnoho lidí.

Jaroslav Kulhavý

Chvála Kristu,

účastnil jsem se v Bratislavě běžec- kých závodů a rozhodl jsem se, že tentokrát nebudu vázat dar pro salesiány na výsledek v tomto závodě a tak jsem zamýšlené prostředky poslal již před startem.

Zároveň věřím, že spojení sportování, modlitby i hmotné pomoci by se líbilo i Don Boskovi a že by Don Bosco podporoval i snahu, abych se snažil dosáhnout dobrého sportovního výkonu, samozřejmě s přihlédnutím k mé trénovanosti, ale i k okolnostem, které nemohu ovlivnit. Stejně tak věřím, že by se mu líbila i myšlenka misijního běhu, který jsem uskutečnil nedávno (<http://www.kanovsky.cz/misijni-beh/>).

Petr Kaňovský

Život mezi Jungem a Freudem

Díky nálezu kufru ve sklepe bývalého Psychologického institutu v Ženevě byla objevena korespondence mezi S. Spielreinovou (1885–1942), C. G. Jungem a S. Freudem. Kufr obsahoval též Sabinin deník z let 1909–1912.

Jak zmiňuje autorka knihy *Život mezi Jungem a Freudem* Sabine Richebächer, klinická psychologka a psychoterapeutka z Curychu, když přednášela v roce 1999 o této trojici, netušila, že stojí na počátku šestiletého bádání po stopách pohnutého a neklidného života psychiatricky Sabiny Spielreinové-Scheftelové.

Sabina byla dcerou bohatého židovského obchodníka z Rostova na Donu. Otec dopřál všem dětem univerzitní vzdělání, byl ovšem velmi přísný až despotický, což se projevilo na Sabinině psychice.

Na přelomu 19. a 20. století se z USA začala rozmáhat „vlna hysterie“ u žen. Také Sabina trpí velkou psychickou nerovnováhou, přicházejí neshody s matkou a projevují se

u ní záchvaty vzteku. Matka odveze dceru do Švýcarska, aby se léčila. Sabina je v roce 1904 hospitalizována v curyšském sanatoriu Burghölzli s hysterií a podezřením na paranoi. Ředitelem ústavu je profesor Eugen Bleuler, který se zabýval Freudovým pojetím duševních chorob a nadchl se pro psychoanalýzu. Dalším lékařem, pracujícím v sanatoriu, je mladý C. G. Jung. Sabina splňovala všechny předpoklady, aby na ní mohl vyzkoušet Freudovu metodu – např. výklad snů či metodu volných asociací. Postupně se mladá a chytřá Sabina s Jungem intimně sblíží. Jung je ale ženatý a jeho žena je v té době těhotná. Vztah zamilovanosti či obdivu se táhne celým Sabininým životem. I když odchází z Curychu, jako by měla Junga stále s sebou. A tento nenaplněný vztah je zřejmě i hlavním důvodem rozpadu Sabinina pozdějšího manželství s Paullem Scheftelem.

Po vyléčení začíná Sabina studovat v Curychu medicínu. Je sice nervově labilní a jen těžko se odpoutává od rodiny, vyniká ovšem nadáním a pílí.

Celá kniha je vyváženým svědectvím Sabinina života i její kariéry. Zároveň nám připomene pohnuté události 20. století. Také nám autorka odkrývá složitý vztah mezi dvěma významnými muži – Freudem a Jungem – od přátelství a spolupráce až k jeho rozpadu, ba nenávisti.

Na životě Sabiny Spielreinové můžeme sledovat strastiplnou pouť vzdělané mladé ženy, která ale nezvládá roli manželky a matky. Často se stěhuje – bydlí v Curychu, Ženevě či Berlíně, živoří. Ve své odborné činnosti se zabývá na základě vlastních vzpomínek z dětství problémem dětských fobií a úzkostí. V letech 1912–1914 vyšlo Sabině několik příspěvků v psychoanalytických časopisech. Byla to její neplodnější léta. Manželé Scheftelovi žili dlouho odděleně, ale nikdy se nerozvedli. V roce 1924 se Sabina vrátila zpět do Ruska, společně soužití s manželem ale nemělo dlouhého trvání.

V roce 1925 byl v Rusku zrušen Státní institut pro psychoanalýzu. Pro nezasvěceného čtenáře může být velmi překvapivý Jungův postoj ve 30. letech, kdy se choval prospěchářsky a chtěl se zavděčit tehdejšímu režimu. Pořádal antisemitské přednášky, a přesto tvrdil: „Nejsem ani v nejmenším nepřitelem Židů, byť jsem odpůrcem Freuda.“

Sabinin život skončil tragicky. Sabinini bratři byli popraveni, manžel zemřel na infarkt. Sabina s dcerami byly roku 1942 zastřeleny blízko Rostova komandem SS.

Knihu lze doporučit i všem čtenářům, kteří se zajímají o psychologii, dějiny 20. století či o zajímavé lidské osudy. V roce 2011 byl na téma této knihy natočen film *Nebezpečná metoda*, který byl na počátku roku 2012 uveden do českých kin.

Ludmila Křivancová

Z filmu *Nebezpečná metoda*

Tipy z nakladatelství Portál

Odloučení

John Bowlby

Kniha *Odloučení* je druhým svazkem klasického díla Johna Bowlbyho, které vyšlo jako trilogie pod názvem *Attachment and Loss* (Vazba a ztráta). Tento druhý svazek uvedené trilogie se zabývá především problémem separační

úzkosti – obavami z bezprostředního či anticipovaného odloučení, z obav vycházejících z hrozeb rodičů odloučením, či ohrožením vazby s rodiči. Bowlby zkoumá situace, ve kterých pociťujeme úzkost, a porovnává ji s výsledky podobných výzkumů u zvířat. Vyvozuje, že úzkost se pojí se zcela konkrétními elementárními situacemi – náhlým pohybem, temnotou, odloučením – které, přestože mohou být neškodné, zvyšují riziko nebezpečí. Kniha je psána pro psychology, psychiatry, pracovníky pomáhajících profesí, čtenáře se zájmem o psychologii, psychoanalýzu, zejména o teorii vazby.

Komunikace ve školní třídě

Klára Šedová, Roman Švaříček, Zuzana Šalamounová

Kniha nabízí aktuální informace o tom, jak probíhá komunikace mezi učitelem a žáky. Tyto informace jsou čerpány z originálního výzkumu autorského týmu, který zahrnoval dlouhodobé pozorování a videonahrávky vyučovacích hodin různých učitelů druhého stupně základní školy.

Kniha tak přináší řadu příkladů ze školní praxe, umožňuje vytvořit si živou představu o tom, jak komunikace ve školní třídě reálně probíhá. Detailně se zabývá například povahou učitelských otázek a zpětné vazby, kterou učitelé žákům poskytují. Rovněž upozorňuje na skutečnost, že komunikace ve školní třídě se netýká pouze vyučovacích obsahů, ale podílí se také na utváření vztahů mezi učitelem a žáky, jako je náklonnost a respekt či naopak antipatie a despekt. V závěrečné kapitole je prezentována koncepce dialogického vyučování jako ideálního modelu pedagogické komunikace a jsou hledány způsoby, které by českým učitelům mohly pomoci se tomuto modelu přiblížit. Kniha je určena studentům učitelství a pedagogických oborů, praktikujícím učitelům a odborníkům z oblasti věd o výchově.

Psychické problémy v dospívání

Michael Carr-Gregg

Dospívání – raná puberta a adolescence – je období, když už se mladý člověk necítí jako dítě, a přitom ještě není dospělý. Je to období plné emocí, které někdy zaplaví nejen dospívajícího člověka, ale i jeho okolí, a většinou samy odezní. Pokud se ale u dospívajícího projeví deprese či porucha příjmu potravy, problém s přijetím vlastního těla, úzkosti nebo úvahy o sebevraždě, měli bychom mu bez váhání podat pomocnou ruku. Psychické problémy však mohou zůstat skryty, nemusíme o nich vědět a naše dítě se pak trápí. Kniha nabízí rady, jak poznat, že se

s dospívajícím „něco děje“ a že to „něco“ není běžným projevem dospívání, ale že se jedná o vážné obtíže. Autor v knize vysvětluje, jak vypadají běžné projevy dospívajících, a velmi přístupnou formou objasňuje psychické obtíže, s nimiž se dospívající mohou potýkat. Publikaci doprovodila předmluvou

Bezpečná výchova

Karl Heinz Brisch

Nastávající a „čerství“ rodiče mívají řadu otázek: Jak být dobrým otcem a dobrou matkou? Musíme být jako rodiče vždy k dispozici (např. máme dát dítě do jeslí)? Nerozmazluje své dítě? Jaké hranice naše dítě potřebuje? Jak zacházíme s jeho vztekem? Co dělat, když dítě pláče, nebo nemůže spát? Na tyto a řadu dalších otázek kniha *Bezpečná výchova* odpovídá. Autor v ní provádí nastávající rodiče obdobím těhotenství a prvními lety života, přičemž jeho cílem je přispět k vybudování jisté vztahové vazby mezi rodiči a dětmi. Jistá vazba je bezpečným základem pro vývoj dítěte, které je díky ní do života vybavené sebejistotou, sociální kompetencí a schopností snášet zátěž. Kniha je psána pro rodiče a vychovatele zejména malých dětí.

Karl Heinz Brisch je psychiatr a psychoterapeut dětí a mladistvých. Je vedoucím lékařem oddělení pediatrické psychosomatiky a psychoterapie na dětské klinice Univerzity v Mnichově. Zabývá se výzkumem vzniku vztahové vazby mezi rodičem a dítětem, poruchami této vazby a jejich léčbou. Je autorem knihy *Poruchy vztahové vazby* (Portál, 2010).

Naučit se psát: Je to málo?

Naše děti žijí v možnosti. Ale je nutné dát jim nástroje, aby si to uvědomily a duševní sílu, aby tyto nástroje využily.

Právě začínající století patří kreativní a smělym lidem. Pro „přežití“ je třeba být důslední i tvořiví zároveň.

Když nějaké dítě píše, je to jako kdyby promazávalo soukolí svého mozku. Psaní namáhá paměť, jazyk, cit pro detail, schopnost řešit problémy a další důležité mozkové funkce tím, že se navzájem zharmonizují. Je tedy více než ospravedlnitelné trvat na tom, aby se dítě naučilo psát nenuceně. Zdá se to banální, ale psaní slouží k posílení neuroevolutivních funkcí, užitečných po celý život.

Mít projektovou mentalitu znamená věřit, že je možné dosáhnout dobrých výsledků, pokud naše aktivity dobře a dlouho dopředu plánujeme. Je třeba myslet na psaní jako na proces trvalého pilování a zdokonalování vlastních myšlenek a způsobu, jakým se vyjadřují. Chlapci vidí často psaní jako činnost, kterou je třeba co nejrychleji dokončit, aby se nepřetáhl časový limit daný učitelem. Odpovědět na dotazník, napsat prověrku, dělat si poznámky je vedou ke zvyku, že se psaní považuje za jakousi soutěž intelektuální rychlosti. Spojí se jím to v jejich mysli asi takto: „Pohni! Už jsi to měl odevzdat!“ Je tudíž jasné, že nejsou schopni vidět psaní jako trpělivou práci.

Naučit se psát předpokládá několik kroků:

1. Strategické plánování. Je mnoho strategií, jak tento proces usnadnit, všechny ale dávají odpovědi na tyto otázky: Co se po mně žádá? Jaký druh textu po mně učitel vyžaduje? Do jaké míry se mám držet

tématu a co už si mohu vymyslet? Jaký typ přístupu použít: ironický, vážný, konkrétní, interpretující? Co mohu idělat pro to, aby bylo mé psaní efektivnější? Je lépe si práci rozdělit na menší části, nebo se snažit ji dokončit hned napoprvé? Mám si připravit osnovu?

Existují děti nadané strategickou intuicí, které se instinktivně ptají: „Jaký je nejlepší způsob pro tuto práci?“ Jiní se omezí na jeho realizaci a bez přemýšlení si často vyberou nejtěžší cestu.

2. Plán práce a termíny plnění. Existují děti, které si během strategického plánování vytvoří tabulku a stanoví si termín, do kterého dokončí práci. Je užitečné si tento plán napsat a před začátkem ho odevzdat vyučujícímu. Děti by si měly zvyknout plánovat si čas pro plnění svých povinností. Stejně to platí i pro dospělé.

3. Brainstorming. Je důležité naučit děti „produkovat myšlenky“. Mnozí dávají přednost tomu, věnovat jednu část práce rozvoji myšlenek, bez ohledu na pravopis, interpunkci, gramatická pravidla nebo další praktické nezbytnosti. Myšlenky, které se zrodí z brainstormingu mohou být registrovány na kazetě, zaznamenány na papír nebo na počítač. V této fázi, která je nejvhodnější k tomu, dát prostor tvořivosti a analytickému myšlení, vstupují do hry různé procesy vzniku myšlenek.

4. Hledání. Je fází, ve které se sbírají nezbytná data pro podporu a obohacení námětu, který bude rozvinut. Nahlíží se do knih a časopisů, prohlíží se internet, mluví se s přáteli, příbuznými nebo jinými důvěryhodnými osobami. Měl by to být moment k uspokojení zvědavosti a měl by být příjemný.

5. Náčrt. Myšlenky a data se poprvé třídí a „vyhodí“ se ty, které se zdají méně užitečné nebo důležité, a nechá se jen nejlepší materiál, který může být katalogizován na papíře nebo v počítači. Tato předcházející práce může počítat s vytvořením osnovy, případně obsahující seznam pododílů.

6. První verze. Je rozhodující, ale může být neuspořádaná a plná pravopisných a gramatických chyb.

7. Opravená verze. První nástin textu se mění a opravuje a případně dá k přečtení kompetentním osobám (např. vyučující nebo rodič, ale také ochotný vrstevník), schopným vyjádřit kritický úsudek. Je to poslední příležitost k znovupřečtení a hodnocení výsledku, třeba i s pomocí kontrolního seznamu. V této fázi se zapracují poslední opravy. Děti se musí učit z chyb. A to zejména tehdy, pokud je na chyby upozorňuje jejich vrstevník.

8. Definitivní verze. V tuto chvíli je již text opravený, kompletní, dokončený, připravený ke čtení a obdivu.

Bruno Ferrero

Přeložil Petr Zelinka

Foto: molva - scchu

Prázdninové akce 2012

Sales. střed. mládeže – dům dětí a mládeže České Budějovice

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
Dotkni se duhy	dívky 1.–2. třída	2.–9. 7.	Kvilda	Marie Švancárová	1990,–
Expedice za polární kruh	dívky 3.–4. třída	22.–29. 7.	Soběnov	Markéta Filipová	1990,–
HOMO	dívky 5.–6. třída	21.–30. 7.	Ovčín	Alžběta Lhotová	2390,–
Na doraz	dívky 7.–9. třída	10.–20. 7.	Tampír	Milada Karasová	2590,–
Ve službách kapitána Morgana	chlapci 1.–2. třída	13.–21. 7.	Kvilda	Filip Skříčka	2190,–
Tenkrát na Ovčíně	chlapci 3.–4. třída	11.–21. 7.	Ovčín	Jiří Opekar	2590,–
Tajemný příběh ze středověké Arábie	chlapci 5.–6. třída	1.–11. 7.	Ovčín	Josef Válek	2590,–
Keep walking	chlapci 7.–9. třída	29. 6.–10. 7.	Tampír	František Válek	2790,–
Poklad kapitána Nema aneb Legenda ožívá	chlapci 6.–8. třída	15.–20. 7.	voda	Ladislav Baňdouch	2390,–
Za královskou korunu	děti 5–7 let	30. 6.–7. 7.	Pořešinec	Tereza Pumprová	1990,–
Hranolky s kečupem – sešupem	mladí 15–18 let	22.–31. 7.	voda / Kvilda	Ladislav Baňdouch	2990,–
Letní akademie	děti 2.–7. třída	23.–27. 7.	SaSM	Jiří Heller	1190,– (290,–/den)

Bližší informace najdete na www.sasmbc.cz

Salesiánky Praha-Karlín

Duchovní cvičení pro dívky, které hledají svou životní cestu – 16.–21. 7. – káže P. F. Blaha, sdb.

Bližší informace: Jana svobodová – jancasv@seznam.cz (přihlášky do 30. 6.)

Sales. střed. mládeže – dům dětí a mládeže Brno-Žabovřesky

Název	Účastníci	Termín	Místo	Cena	Vedoucí
Duhová země přátelství	holky 9–15 let	15.–22. 7.	Vlkanov	1600,–	Milena Čermáková
Lev, čarodějnice a skříň	holky 12–16 let	27. 7.–3. 8.	Čučice	1900,–	Anežka Hesová
Ať žijí rytíři!	rodiny s dětmi	14.–21. 7.	Moravec	individuálně	Eva Kyjovská
Fotbalový tábor IV.	mladí 13–17 let	27. 7.–1. 8.	Rudice v Moravském krasu	2100,–	Pavel Vaněk
Fotábtor	děti 9–13 let	9.–13. 7.	Středisko	800,–	Marie Kučerová
Příměstský keramický tábor	děti 7–10 let	2.–11. 7.	Středisko	1500,–	Evžen Holubová
Ministrantská chaloupka	kluci 8–12 let	8.–14. 7.	Čučice	1500,–	Josef Klinkovský
Vesmírná expedice	děti 11–13 let	17.–23. 8.	Čučice	1800,–	Dominik Liberda
Nestůj a pojď	ženy 18–30 let	20.–25. 7.	Burda, SK	200,–	Diana Veselovská
Severská sekera	mladí 18–25 let	1.–8. 7.	Rumburk	200,–	Pavel Tichý
Tábor rodin	rodiny	22.–28. 7.	Poříčí u Litom.	1100,–	Jiří Baláš
Tajemství sedmého klíče	děti 8–12 let	1.–8. 7.	Čučice	1700,–	Jitka Kotrašová
Sporták	kluci 10–12 let	21.–27. 7.	Čučice	1700,–	Pavel Tichý
Obzory	vysokoškoláci 19–40 let	14.–18. 7.	Čučice	1200,–	Klára Maliňáková
Noemova dobrodružství	děti 5–8 let	23.–27. 7.	Středisko	1200,–	Klára Báčová
Ministrantský příměstský tábor	kluci 7–10 let	31. 7.–3. 8.	Středisko	800,–	Radek Gottwald
Moravec 2012	rodiny	17.–22. 6.	Moravec	individuálně	Zuzana Prudíková
Jalovec 2012	rodiny	8.–13. 7.	Moravec	individuálně	Zuzana Prudíková

Bližší informace najdete na <http://brno.sdb.cz/tabory-vikendy/>, e-mail: info@brno.sdb.cz, tel.: 541 213 110

Salesiánské středisko volného času Don Bosco Ostrava

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena*
Zachraňte Francii	děti 13–16 let	6.–19. 7.	Hodoňovice	Zuzana Rybařiková	2300,– (1400,–)
Divoký Západ	kluci 9–12 let	19.–28. 7.	Hodoňovice	Vojtěch Zuchnický	2100,– (1300,–)
Veni, vidi, vici	holky 9–12 let	23.–31. 7.	Malá Morávka	Veronika Šebestová	1900,– (1200,–)
Celostátní setkání mládeže	od 14 let	14.–19. 8.	Žďár nad Sázavou	Pavel Kosmák	Předběžně 1000,–

Přihlášku odevzdejte nejpozději do 30. 4. v kanceláři Střediska nebo zašlete poštou případně zašlete e-mailem naskenovanou na adresu Střediska!!! Bližší informace u Mgr. Martiny Bartošové (724 551 935, marta.bartosova@atlas.cz)

Salesiánské hnutí mládeže – Klub Telč

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí
Asterix a Obelix	6–8 let	5.–10. 8.	Opatov	Martina Kolmanová (martina.kolman@seznam.cz)
Na vlnách FM	8–12 let	15.–28. 7.	Štítary	Zdeněk Knos (zknos@seznam.cz)
Lovci pokladů	8–12 let	29. 7.–11. 8.	Vel. Újezd	Mgr. Silvie Frydrýšková (silvie.marie@volny.cz)
Poznej sám sebe!	13–15 let	1.–14. 7.	Provodov	Jan Pavlíček (pavlicek@biskupstvi.cz)

Salesiánské hnutí mládeže Klub Prostějov

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
Pohádkový tábor	děti 10–13 let	30. 6.–7. 7.	Stará Voda	Václav Procházka	1400,–
Pohádkový tábor	děti 7–10 let	7.–14. 7.	Stará Voda	Anička Ševčíková	1 400,–
Pohádkový tábor	děti 7–10 let	14.–21. 7.	Stará Voda	Jirka Galda	1 400,–
Pohádkový tábor	děti 10–13 let	21.–28. 7.	Annaberg	Pavla Štěpánková	1 400,–
Ministrantský tábor	chlapci do 13 let	8.–14. 7.	Annaberg	P. Petr Matula	1 000,–
Brigádnický tábor		19.–24. 8.	Annaberg	P. Jaroslav Němec	příspěvek na stravu 150,–
Zamávání prázdninám	pro účastníky z táborových akcí	27.–31. 8.	Stará Voda	Jana Kratochvílová	500,–
Celostátní setkání mládeže		14.–19. 8.	Žďár n. Sáz.	kaplan pro mládež	

Podrobnější informace na webových stránkách: animatori.prostejov.cz

Formační týden „VIDČE“

3.–10. 8. 2012

Cílem tohoto týdenního kursu je pomoci našim dospělým (svobodným) chlapcům a dívkám (od 18 let):

- prohloubit svůj duchovní život,
- prohloubit potřebné náboženské vědomosti,
- pochopit důležitost křesťanského společenství a prožít je,
- probudit v sobě chuť něco dělat pro druhé (být animátorem)
- pochopit důležitost rozpoznání svého povolání (manželství, zasvěcený život, příp. i život solo) a důležitost solidní přípravy na své povolání a poslání.

Při tom ale tento kurs není výslovně klasickým duchovním cvičením, ani jen školením, ani seznamkou, ani nábořem do řehole, ani rekreačním pobytem, ale všech těchto oblastí se tento týdenní formační kurs nějak dotýká.

Charakter malého společenství, i objekty, kde týden probíhá, omezuje počet účastníků na max. 10 chlapců a 10 dívek. Proto ti, co se přihlásí po naplnění počtu, zůstávají už jen jako případní náhradníci. Horní věková hranice je dána tím, jak se kdo cítí mlád, aby se mohl plně zapojit.

Formační týden je plánován od pátku 3. 8. do pátku 10. 8. 2012, na Vidči (chata v Beskydech, 6 km od Rožnova). (ved. P. Chovanec Petr)

Pobyt (režie a strava) přijde přibližně na 1100 Kč (kdo nemá, dá méně, kdo má, může dát i více). Cestovné si hradí každý sám.

Kurs organizují a další informace poskytnou salesiáni: P. Chovanec Petr (m. 602560515), P. Matula Ondřej, P. Kopecký Josef, P. Hertl Pavel, Fojtů Jan. Přihlášky přijímá: P. Josef Kopecký, Šantovo nám. 183, 570 01 Litomyšl, tel.: 461612263, m. 728029684, jkopcc@seznam.cz

Foto: Archiv SsaSM Praha-Kobylisy

Salesiánské středisko mládeže – dům dětí a mládeže Plzeň

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
Káčko (křesťanský)	děti 10–15 let	2.–13. 7.	Sloup v Čechách	Jakub Havlíček	2800,– sourozenci 2600,–
PidiK (křesťanský)	děti 7–12 let	7.–14. 7.	Hojsova Stráž	Jan Bělohoubek	1600,– sourozenci 1300,–
Tábor nejen pro ministranty	kluci 8–14 let	16.–21. 7.	Petrovice u Sušice	Petr Kalas	1600,–
Cyklotábor	děti 8–15 let	21.–29. 7.	Zdice	Lenka Hauerová	3200,–
K2	17–24 let	29. 7.–4. 8.	Teplice	Antonín Nevola	600,–
Cesta za pokladem pirátů	7–13 let	30. 7.–4. 8.	Plzeň a okolí (příměstský)	Jana Sadílková	900,–
Tábor pro vynálezce a objevitele	7–13 let	6.–11. 8.	Sal. středisko Plzeň	L. Hauerová	1000,–
Lezecký tábor	8–15 let	6.–15. 8.	upřesníme	Šárka Končířová	upřesníme
Dívčí chaloupka (dámská jízda)	holky 10–15 let	7.–16. 8.	Kašperské Hory	Ludmila Kučerová	2600,– sourozenci 2300,–
Start do školy – příměstský tábor	9–13 let	27.–31. 8.	Sal. středisko Plzeň	Klára Gaierová	600,–

Další informace o táborech a přihlášky najdete na www.sdbplzen.cz

Salesiánské hnutí mládeže Klub Kroměříž

29. 7.–5. 8. 2012 Já a můj svět aneb S angličtinou každý den
letní tábor pro děti 7–10 let na Annabergu u obce Andělská hora v Jeseníkách.

Pořadatel: Jana Dvořáková 737 42 90, 1 500,– Kč / 1 700 pro nečleny SHM

16.–20. 7. 2012 Z Chebu do Klášterce

A Jak? Přece na lodi a po vodě! Budeme sjíždět řeku Ohři.

A jestli máš chuť a máš víc jak 15 let, přidej se k nám.

Termín: 16. 7.–20. 7. 2012

Cena za dopravu, půjčovné a ubytování 1 500,– Kč.

Pořadatel: Pavel Motýčka 608 763 680

Fotb: vlada11 – sxc.hu

Salesiánské hnutí mládeže – klub Plzeň

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
Příměstský tábor	děti 1. stupně ZŠ	1.–7. 7.	Plzeň, Křimická 73	Hanka Koudelková, FMA	1000,–
Všeobecný	děti 7–10 let	9.–15. 7.	Kašperské Hory	Zuzka Magerová, FMA	1700,–
Příměstský tábor	děti od 5 let	16.–22. 7.	Plzeň, Křimická 73	Marta Černá	1000,–
Cyklotábor	děti 12–14 let	11.–18. 8.	Řešín	Hanka Gennertová, FMA	2000,–
Všeobecný	holky 11–13 let	13.–19. 8.	Hojsova Stráž	Eva Pešťáková	1800,–
Příměstský tábor	děti ze ZŠ	20.–26. 8.	Plzeň, Křimická 73	Pavla Mikysková, FMA	1000,–

Informace k letním táborům naleznete na našich webových stránkách <http://plzen.shm.cz> nebo na telefonních číslech: 377 382 566 nebo 734 435 010. Uzavírka přihlášek: 15. května 2012 nebo po naplnění tábora.

Salesiánské hnutí mládeže – Klub Praha-Počernice

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí
Mezi skřítky	děvčata 2006–2004	30. 6.–7. 7.	Jesenice (Rakovník)	Miša Herianová
Děti z Bullerbynu	děvčata 2003–2001	7.–14. 7.	Jesenice (Rakovník)	Alžběta Herianová
Cesta za snem	děvčata 2000–1997	30. 6.–7. 7.	Srbsko (Beroun)	Monika Čiháková
Chaloupka v přírodě	děvčata 1998–1995	1.–8. 7.	Zuberec (Slovensko)	Marie Jakubcová
Šmoulové na spáleništi	chlapci 2006–2003	30. 6.–7. 7.	Spáleniště (Vysoké n. J.)	Pavel Herian
Poklad v Osamělé hoře	chlapci 2003–2001	30. 6.–7. 7.	Desná (Jizerské hory)	Standa Čihák
Mafie	chlapci 2001–1998	28. 7.–4. 8.	Stařeč u Třebíče	Daniel Herian
Cyklochaloupka	chlapci 1998–1996	23.–30. 7.	Jižní Čechy	T. Tököly, P. Novák

Cena za chaloupku: cca 1400 Kč (vyjma chaloupek na Slovensku).

Bližší informace u pořadatele: Pavel Herian, tel.: 731 60 00 74, e-mail: pavel.herian@centrum.cz

Salesiánské hnutí mládeže – Klub Sulíkov

Salesiánské hnutí mládeže Klub Újezd u Brna

Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
mládež od 16 let	2.–7. 7.	Prořivanov	Pavel Blažek	400,–
děvčata 3. třída až 16 let	7.–21. 7.		Marie Jenišová	2400,–
chlapci 3. třída až 16 let	21. 7.–4. 8.		Michal Cupák	2400,–
rodiny s malými dětmi	4.–8. 8.		Martina Treterová	

Bližší informace najdete na <http://ujezd.shm.cz/letni-stanove-tabory-2012/>.
Kontakt: Pavel Blažek,
734435332,
ujezd@shm.cz

Salesiánské kluby mládeže – Klub Praha-Kobylisy

Věk	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
12–15 let	1.–14. 7.	Křivolík (Č. Třebová)	Lukáš Legner	2800,–
10–13 let	24. 7.–1. 8.	Putim	Jan Valer	2000,–
8–10 let	18.–31. 8.	Sloup V Čechách	Jan Leschinger	2800,–

Bližší informace
Ing. Tomáš Kubalík, SDB,
tel.: 283 029 124
e-mail: kubalik@sdb.cz
a na www.sdb.cz/chal/

Jan Paul – O štěstí v umírání

Smrt je pro naši společnost čímśi nepatřičným, stala se tabu. Jenže pouze ona dává našemu počínání hlubší smysl.

Co to je smrt, a jaký má význam pro život člověka? Jak ji prožívá umírající, a jak jeho blízcí, kteří ho provázejí v posledních chvílích života? Proč u nás umírají lidé v nemocnici a mnohem méně v hospici, či doma v kruhu rodiny, jak to bývalo po staletí zvykem? Je smrt skutečně definitivním koncem života? To jsou otázky, na které se autor snaží odpovědět v knize psané na hranici dokumentu a prózy.

V líčení dramatických událostí vychází z autentické osobní zkušenosti, popisuje podstatné chvíle prožité s matkou během pěti let, když v 81 letech přežila těžkou operaci, a už se o sebe nemohla starat. Osobitým jazykem zaznamenává nevšední příběh statečné ženy, která s pomocí rodiny překonala nejmournější lékařské prognózy, a reflektuje i osudy umírajících ve stávajícím systému zdravotní péče. Kniha je o cestě zbavování se strachu ze smrti, důvěrnou výpověď o vůli, naději a víře, je o setkávání, míjení a opětovném setkání, když si vzal autor matku v roce 2004 po krátké hospitalizaci v nemocnici zemřít domů, a v kruhu blízkých ji provázel do posledního vydechnutí.

Silný iniciační prožitek přivedl autora na cestu vlastní změny, k nalezení nových hodnot a osobního štěstí. Každý člověk má tuto

jedinečnou šanci, to je poselství knihy, která může být posilou, podnětem a inspirací všem, kteří se ocitnou v podobné situaci.

Svíta

„Ocítám se v dosud nepoznaném osvobozujícím stavu. Ztrácím se, mizím v čase, není minulost, přítomnost ani budoucnost, vnější svět rozpouští odhmotněné bytí,

citová plazma jím prostupuje. Reaguji spontánně, intuitivně a přirozeně, bez přemýšlení jsem veden k tomu, co mám dělat. Vnímám v kontaktu s mámou intenzivní vyváženost, rovnováhu všech věcí a splynutí s nimi. Jsme centrálním bodem, jímž prochází nepopsatelná energie. Jako

bychom nebyli v zadním rohu místnosti, ale uprostřed všeho. Zdi mizí, mizí vše materiální, i schopnost rozpoznávat realitu, vzdálenost, tíhu a tvar. Vědomí soustřednosti a vyváženosti je nesmírně silné. Prodlevy v nadechnutí jsou značné. Smrt vstupuje do dveří k okamžiku účtování, už je zde, sklání nad námi hlavu, je čas jít. Poslední zmrka života přesypá zbyteček času, chvíle odchodu mámy z tohoto světa nastává. Jak strašlivě umírají lidé v nemocnicích, jak zoufale osamocené si je smrt bere.

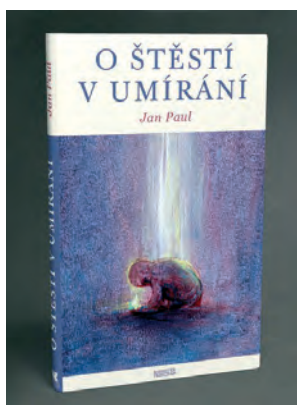
Odhraňuji závěs a otevírám okno. Nepřemýšlím o důvodu, proč jsem to včera neudělal, nepřemýšlím vůbec a zdaleka netuším, že i ve mně v těchto okamžicích cosi umírá a cosi nového se rodí. Ještě

nemohu vědět, že ze mne právě mizí všechno staré, nepružné a nefunkční, co ve mně do této doby bujelo jako plevel, rostlo z půdy závislosti, falešných iluzí, co planě parazitovalo v mém egoistickém já. Ještě netuším, že je do mě vkládána jiná matrice, v níž už jsou uloženy zcela nové informace a pokyny, jež budu postupně načítat a jímž budu v budoucnu naslouchat.

Máma se dívá ven, do světla, mimo mě, mimoездеjší svět. Hledí vstříc neznámým prostorám, noří se do hlubin skrývajících tajemství, o němž nemůžeme mít ani tušení. Ona ho v těchto chvílích už zná, teprve na samém prahu smrti získává zbývající kód k plnosti života. Zanechává za sebou strádání fyzické existence, jde v ústřety jiným světům, novým končinám, v nichž duch překračuje myslitelné. To vše čtu z jejích očí, to vše mě oslovuje a zmocňuje k tomu, abych v těchto chvílích nahlédl tam, odkud není návratu.

A také já povstávám v její smrti k nové službě, už mi nebude dopřáno vrátit se do nevědomosti svých let. Opouští mě, všechny své milované a svůj život. Cítím bolest, ale jinou, průzračně čistou, životadárnou, pryč je zoufalství a beznaděj jarního rána před pěti lety, v němž jsem úpěnlivě hleděl do mraků chvilku před tím, než mi zavolali z nemocnice. A cítím veliké, nedozírné světlo Boží lásky, ve všem přítomné a vše prostupující. Propadám se do hlubiny všeho zlého v mém životě, smířen klečím u postele matky, a pokora mě pozvedá. Jsem pevný a vyrovnaný, přicházejí poslední okamžiky. Držím ji za ruku, hladím vlasy a tiše na ni začínám mluvit. Skoro šeptem: už to bude.

A děje se cosi mimořádného, neskutečného a nepochopitelného.

Máma se vrací, stáčí svůj pohled na mě a soustředěně mi hledí do očí s klidem, který znám, kterým mě konejšila, když mi bylo úzko. Dvě noční temné perly nyní žhnou znovu blankytně modrou barvou, prostupují mě magickým jasnem, světlem dosud nespátrným, planou nepoznanou září nesmírné lásky. Šeptám dál tichá slova podpory a ona se na mě dívá smířlivě a s porozuměním, jako by říkala, buď klidný, nic zvláštního se neděje, vůbec nic mimořádného. A přece, tolik mi sděluje. Budu tajemství znát, ale zůstanu němý, lidé se budou ptát, ale nebudu moci mluvit. Do tvých dlaní, Pane můj, se choulím. Prožíváme blaženost, štěstí v umírání, absolutní vrchol přijetí a naplnění všeho vším. Nastává okamžik pravdy, jediné spravedlnosti lidského života. Jsem skálou a čekám, už jsem připravený a hotov ke své službě, teď už si ji může vzít.

A potom se jí dech zastavil poprvé. Záznak života skrývá první a poslední nadechnutí. Za chvíli se znovu nadechla a opět vydechla. Tak tohle je smrt, když ji dech opouští? Tak ty jsi ta smrt, které se lidé bojí? Ta smrtka zubatá, prostá

chvilce z nejprostších, která jenom je? Pro kterou prožívají bezesné noci a třesou se o to málo hmotného, co mají? Jen život bereš, ani o kousek víc! Naposledy a navždy, smrti obávaná, tak očekávaná, když ochablé údy už nic nezmohou, tak číň, stejně nic nezměníš, jen tělo matky máš, my mnohem víc. Je zde, bere si ji s sebou, a já vyrůstám na její konečnosti! Podruhé přestala dýchat, ale po delší chvilce ještě znovu vdechla život, jen nepatrně, malinko, a pak z ní definitivně vyšel.

Je konec...

Naše matka zemřela šťastná a klidná, už se na tom nic nezmění. Nic na světě ve mně nepohne s právě prožitou chvílí. Její čas vypršel, život v ní zhasl tak prostě, jako když vyhoří svíčka. Její Bůh ji právě přijal do své náruče. Stále ji držím za ruku, hladím vlasy a pozoruji oči, krásné a veliké, v nichž ještě doznívá život. Zůstává ticho, hluboké všeobjímající ticho.

Tělo, které během dvou dnů po příjezdu z nemocnice nezměnilo pozici, zůstalo teprve nyní nehybně ležet. Tělo plné života, které jsem objímal a tiskl se k němu v dětství,

leží bezvládně přede mnou. Během chvilky došlo k radikální proměně. Máma vyčerpala bezezbytku jeho možnosti, do poslední kapičky. Zbylo zde jenom tělo, ona už ne. A také já jsem zůstal, bývalý směšný hrdina právě odplynulého dětství.

Teprve nyní slyším zpěv ptáků, Božích posílů nového dne. Děkuji za všechno, co dokázala, abychom mohli být poslední léta spolu. Není vůbec náhoda, že poslední, co viděla, byly mé oči. S posledním výdechem si je odnesla s sebou stejně jako já její. Všechny poklady světa pro mě ztrácejí cenu. Světlo, kterým jsem byl obdarován, mi bude ukazovat příští cestu, stane se novým obsahem mého života. Zůstávám zde s tajemstvím, jehož velikost mě překračuje.

Chodci za oknem sotva mohou vědět, že za zdmi domu sedí u mrtvého těla matky šťastný syn. Pro ně nastal den jako kterýkoliv jiný, pro mě znamená zásadní obrát. Každý člověk má velký okamžik svého života. Nyní jí mohu zavřít oči průzračné jako studánka. Ještě nesou otisk prožitých chvil. Naposledy do nich hledím, je dokonáno tak, jak jsem si ani nedovedl představit. Tolik se stalo před malou chvílí člověku zpychlému, sebejistému, krácejícímu klikatou cestou márnivé slepoty, hluchému k hlasům, které zněly tiše z dalek jiných než byla nablýskaná přítomnost, kterou jsem se prodíral. Kam vedly mé zbrklé kroky? K jakému cíli jsem upínal vůli v bláhové naději, že najdu dostatek všeho, co jsem chtěl mít? K jaké chiméře jsem vzhlížel a káravě poučoval všechny, jejichž pohled směřoval jinam? To se mi stalo, že v pýše mě srazila velikost, o níž jsem neměl ani tušení. Cosi mnohem mocnějšího než já sám mi zjevilo před pár okamžiky svou tvář, a smrt to nebyla. Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, ale řeční slovo a má duše bude uzdravena.

Foto: chřív - soc.hu

Vyprávět příběh o Ježíši

Co je Salesiánský misijní den aneb DOMISAL? – Název pochází z italštiny – DOMenica Missionaria SALEsiana – a znamená v překladu „salesiánská misijní neděle“.

Chce seznámit širokou věřící veřejnost s odvážným misijním působením salesiánských komunit a informovat o misijním díle na jednotlivých kontinentech a o konkrétním způsobu snahy pomoci. Chce povzbudit věřící veřejnost k modlitbě za misijní díla a nabídnout možnost materiálně či finančně podpořit salesiánské misie.

Tématem DOMISALu na rok 2012 je „vyprávět příběh o Ježíši“. „Jsme přesvědčeni, že svědectví o Ježíši je tím nejlepším obrazem Dona Boska dnes,“ říká k letošnímu tématu hlavní rádce pro misie P. Václav Klement SDB. Pro celou salesiánskou rodinu to je velkou příležitostí následovat sv. Dona Boska jako vychovatele, pastýře, hlasatele a misionáře. Zapojme se do tohoto krásného a odvážného poslání a hledejme nové cesty, jak srozumitelně vyprávět o Ježíši v našich společnostech i mimo ně.

Jedním z možných termínů slavení je Slavnost Panny Marie Pomocnice křesťanů 24. 5. 2012. K této příležitosti připravujeme tematicky zaměřenou nověnu a 4 krátké misijní filmy. K dispozici jsou na www.sadba.org.

Jak slavit Domisal?

- Modlit se ve svém společenství za misie nabídnoutou nověnu.
- Pozvat přátele a promítnout jim některý z misijních filmů.
- Ve farnosti uspořádat setkání na téma Domisalu 2012 a dělit se o to, jak se nám daří vyprávět příběh o Ježíši.

– Poslat svou postní almužnu na salesiánské misie.

Salesiánské misie je možné podpořit skrze webový portál www.adopcenablizko.cz.

Modlitba k Domisalu 2012

Maria, matko církve, jako první Ježíšově učedníci a misionáři

ti děkujeme za tvoje „ano“ Bohu a za tvoji cestu víry.

Chceme žít společně s putující církví

ve společenství s ostatními učedníky tvého syna Ježíše Krista, abychom mohli přinášet evangelium všem.

Maria, probuď v nás odvahu vyprávět Ježíši o světě a o mladých lidech a světu a mladým lidem o Ježíši!

Pomoz nám, Matko, následovat Dona Boska, neúnavného vypravěče, abychom sdíleli pokorně, trpělivě a s odvahou

zkušenost našeho osobního setkání s Ježíšem

v našich společenstvích, mezi mladými a s každým, koho potkáme.

Amen.

EX – pro přátele salesiánských misí

O prodlouženém víkendu od pátku 27. 4. do úterý 1. 5. 2012 proběhne v Hodoňovicích u Frýdku Místku duchovně rekreační setkání pro ty, kteří by se chtěli více dotknout salesiánských misí.

Duchovní obnovu povede P. Stanislav Rafalko SDB, který pracuje v oblasti salesiánských misí na

ústředí salesiánů v Římě. Pochází z Polska, kde také působí v oblasti misí a dobrovolnictví.

Více informací včetně přihlašování je na <http://mladez.sdb.cz/ex/>.

EX pá 27.4 - út 1.5.2012
Hodoňovice u Frýdku-Místku
Duchovní obnova nejen pro EXdobrovolníky a další přátele salesiánských misí

Exercitátor P. Stanislav Rafalko SDB z hlavního domu v Římě (odbor misí) - noví přátelé - inspirace - cesta k živější víře.

PA: večer přjezd
SO: výlet (např. Lysá hora)
NE: obnova „Být učedníkem“
PO: obnova „Být apologetou“
ÚT: kudy dál? končíme obědem

www.mladez.sdb.cz/ex

Přihlášky (jmeno, obec, telefon, e-mail a datum narození) do 15. dubna 2012 na adresu: P. Stanislav Rafalko SDB, Hodoňovice u Frýdku Místku, 1. odd. 90 Frýdek a. Místko, tel. 734 951 487. Přihlášek na každý z odd. 500 Kč (dotace) / 700 Kč (příspevek), konkrétní podmínky.

Dnes jím jako Bangladéšan

V měsíci březnu se uskutečnila akce Dnes jím jako Bangladéšan, která měla za cíl seznámit veřejnost se situací lidí v Bangladéši a získat prostředky pro salesiánskou misii v této zemi.

Kampaní se snažíme, aby lidé alespoň na jeden den prožili to, co prožívají lidé v rozvojových zemích. „Mnoho lidí ví, že lidé v Bangladéši jedí rýži třikrát denně, ale jaké to je jíst rýži třikrát denně to prožil málokdo.“ Akce probíhala na facebooku, kde lidé se přihlašovali na konkrétní den, kdy jedli jako Bangladéšan. Pro veřejnost byl připraven program v Kroměříži, Olomouci či Praze. Průběh kampaně zabezpečovali z velké části dobrovolníci, za což jim patří velký dík.

Návštěva v Indii a Bangladéši

Společně se salesiány P. Jaroslavem Vracovským a P. Jaroslavem Mikešem jsem měl od 19. ledna do 16. února možnost navštívit salesiánské misie v Indii a Bangladéši. Cesta byla pro mě velkým darem a rád bych se s vámi rozdělil o několik málo postřehů.

Nejprve jsme navštívili severovýchod Indie, zde jsme se seznámili s dílem otce Jana Meda a se službou českých dobrovolníků. Poté naše kroky směřovaly do státu Karnataka, kde působila řada českých dobrovolníků a další do této oblasti mají přijít. Poslední zastávkou byla nejnovější salesiánská misie v Bangladéši.

Ondřej Bilý – dobrovolník v salesiánském středisku v Hospetu.

Postřehy z cesty

Don Bosco je v Indii značka kvalitního vzdělání a jméno, které vám otvírá dveře na úřadech, policejních kontrolách na silnici a respektují ho i separatisté na severovýchodě Indie. Pro mladé lidi otvírá diplom ze školy Don Bosco dveře k získání dobrego zaměstnání. Vzdělání vede

také k tomu, že lidé bojují za svá práva a nenechají se ovlivňovat od extrémistů.

Ve velkých městech znamená Don Bosco práci pro děti na ulici. Salesiáni mají v této oblasti již třicet let zkušeností, dohlížíjí na kvalitu práce pro děti v jiných neziskových organizacích a spolupracují s vládou na ochraně práv dětí.

Česká stopa

Měli jsme možnost dotknout se přínosu českých dobrovolníků v salesiánském díle pro mladé. Děti si pamatují dobrovolníky, kteří je doučovali a starali se o ně.

V internátech jsme viděli malby, které dobrovolníci pro děti vytvořili, aby jim zpříjemnili prostředí, kde žijí. Salesián otec Rajesh Lakra z Golaghatu shrnuje význam dobrovolníků: „Lidé jsou tu velmi šťastní, když potkávají dobrovolníky ve svých vesnicích a školách. Vidí, že lidé ze Západu na ně nezapomněli. Křesťanství jsme přijali z Evropy, a tak díky dobrovolníkům můžeme cítit společenství církve a materiální podporu.“

V Indii jsme poznali užitečnost a rozmanitost salesiánské práce pro mladé. O naše zážitky se s vámi rádi rozdělíme, pokud máte zájem o přednášku či jiné informace, neváhejte nás kontaktovat na tomas.nydrle@sadba.org.

Tomáš Nýdrle

Přestávka na oběd v salesiánské škole v Deodurze. Působíště dobrovolníků manželů Dvořákových.

„Jabok? To je naprosto ojedinělá zkušenost.“

Těmito slovy reaguje Vanda, absolventka Vyšší dobré školy sociálně pedagogické a teologické Jabok, na dotaz, co pro ní škola znamená.

Jabok je škola zřízená Salesiánskou provincií. V příštím roce oslaví již dvacáté výročí svého založení. Její absolventi nosí titul diplomovaný specialista v oboru sociální pedagogika. Mnozí využívají možnost vystudovat paralelně bakalářský obor sociální a pastorační práce v programu, který Jabok zajišťuje pro Evangelickou teologickou fakultu UK. Někteří pak pokračují v magisterském studiu na ETF nebo na jiné fakultě. Studium na Jaboku je dostupné i v kombinované podobě – dosud v bakalářské formě, do budoucna pravděpodobně také v rámci programu DiS.

Oproti oborově příbuzným školám Jabok nabízí silnou pedagogickou větev. Ve výběrových předmětech si studenti volí kupříkladu zážitkovou pedagogikou, náboženskou pedagogiku, či atraktivní seminář o rozvoji poznávacích funkcí metodou R. Feuersteina. Je zde i široká nabídka pečlivě metodicky vedených odborných praxí.

Absolventi se mohou ucházet o pracovní místa v nejrůznějších výchovných zařízeních, jako jsou školky, školní kluby, střediska volného času, dětské domovy, ale také v zajímavých sociálních zařízeních, kterými jsou krizová centra, střediska pro práci s drogově závislými, s nezaměstnanými, s bezdomovci, s imigranty a příslušníky etnických menšin. Mohou také pracovat v pastorační oblasti, ve farnostech a církevních obcích.

A lukrativnost oboru? Ondřej Šteffl, majitel vzdělávací agentury Scio, označil v nedávném rozhovoru péči o staré lidi a sociální péči vůbec za perspektivní obor, který bude čím dál potřebnější. „A kdyby (ošetřovatelé) uměli anglicky, polovina bohatých Holanďanů sem ráda přijede na důchod. To je perspektivní obor.“

Petr Jandajsek

Foto: Marta Mutlová

Jabok – Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická

Salmovská 8, 120 00 Praha 2, tel.: 224 920 425, e-mail: jabok@jabok.cz

Příhlášky k přijímacímu pohovoru zasílejte do 30. 4. 2012.

www.jabok.cz

Křížovka

Moudrost					DOJEM	OTÍRAT MOPEM	ŘECKÉ PÍSMENO	FINSKÉ SÍDLO	1. DÍL TAJENKY	CLONA
					ČESKÝ HEREC SEDLINA					
	PLÁŠT BEDUINA	2. DÍL TAJENKY	HADR	KOUŘOVOD (zdrobněle) OTEC (řídce)						
POZNÁMKA K TEXTU							PATRO VE STODOLE (nářečně) SEMITA			
VŠEDNOST								PŘEDLOŽKA OVČÁČKÝ PES		
OSTRÝ PRÍZVUK					ASUSKÝ KŮN SLAVNÁ UMĚLKYNĚ					
	KYSELÝ (anglicky) RUSKÝ PŘÍSTAV				ČESKÝ HEREC FINSKÝ PŘÍSTAV					SMĚS KORENÍ
DÁT ZA MANŽELKU						NOTES SPZ SEMIL				
1 500 (římsky)			BERLÍNSKÝ AUTODROM MORAVSKÉ MĚSTO				PALMA KORÁLOVÝ OSTROV			
RIVAL				VOJENSKÁ PRODEJNA DO TĚ MÍRY				0,01 ha SPOJKA		
TENISOVÝ DVOREC					TYRANI ZAMÝSLETI					
	ZTRATIT LISTI	3. DÍL TAJENKY VELKÁ KOLA				ANGLICKÁ ČÍSLOVKA JIHOEVROPSKÝ KEŘ				NEČAS
KOLEM					STISKACÍ NAUŠNICE TRHLINA					
NAHUSTO SVAŘENÉ ŠVESTKY							SMUTEK MAROCKÉ SÍDLO			
ZNAČKA HLINÍKU			ČÁST KABÁTU AFRICKÝ VELETOK					PŘEDLOŽKA ADOLF (domácky)		
24 HODIN				LASKAVEC ZNAČKA AMERICIA						
JAPONEC					SLAVNOSTI KOVBOJŮ					
NEPRAVÉ ZLATO					JUDSKÝ KRÁL				POMŮCKA: ACID, AROS, AVUS, ENO	

Vylosování výherci správně vylouštěné křížovky ze Salesiánského magazínu 2012/1: Terezie Nožková, Lipník nad Bečvou, J. Vašíčková, Ostrava, Markéta Lakosilová, Senohraby, Veronika Wilczková, Havířov, Jaroslava Drobková, Brno, Mojmir Němec, Libochovice, Antonín Nevola, Plzeň, Jarmila Odvárková, Hustopeče, Jarmila Urbánková, Násedlovce, Josef Vašík, Ostrava.

Soutěž o ceny: Vylouštěnou tajenku zašlete na adresu redakce (Salesiánský magazín, Kobyliské náměstí 1, 182 00 Praha 8). Ze správných odpovědí bude vylosováno 10 výherců, kteří obdrží věcné ceny. Řešení zasílejte do 14. května 2012.

Mediální setkání v Ostravě

Důvěra v Boha a v mladé lidi byla stěžejním tématem II. setkání evropských salesiánských center multimediální produkce, které se uskutečnilo 8.–11. března v Ostravě.

Světový rádce pro sociální komunikaci don Filiberto González mluvil o hodnotě a důležitosti člověka – jako tvůrce i příjemce mediálního sdělení – v procesu mezilidské komunikace i multimediální produkce.

V prostorách ostravského biskupství a studia TV Noe se sešlo 21 představitelů mediálních center a organizací ze Slovenska, Itálie, Španělska, České republiky, Portugalska, Francie a Malty, mezi nimi salesiáni, salesiánky, laici i mladí, kteří se různým způsobem angažují na poli sociální komunikace.

Foto: archiv autora

Součástí programu byla také návštěva hornického muzea Lanek Park

Don Filiberto stanovil klíčové body pro čtyřdenní práci: „Jako

křesťané jsme si vědomi, že Evropa je ve svém vzniku i rozdělení chtě nechtě poznamenána společnými křesťanskými kořeny. Církev ani naše kongregace nezůstaly lhostejné k pokusům opustit křesťanské kořeny: církev zahájila proces nové evangelizace a salesiáni například Projekt Evropa a další aktivity.“

Ostravské setkání navazovalo na předešlé setkání v Bratislavě (2010) a jeho cílem bylo usměrnit spolupráci mezi jednotlivými díly, zdůraznit účast na poslání naší kongregace, zvláště na Projektu Evropa a na iniciativách nové evangelizace, a pracovat na přípravách dvousetého výročí narození Dona Boska (2015).

Zdroj: ANS, www.infoans.org (13/03/2012) přeložila A. Hesová

Pozvánka

na 6. přátelské setkání bývalých internistů a oratoriánů v Salesiánském domově – SALE v Praze-Kobyliších, které se uskuteční (stanice metra C – Kobyliše, výstup směr Salesiánské centrum)

v sobotu 12. května 2012.

Program:

- 9.30 Přivítání – káva
- 10.30 Mše svatá
- 11.00 Zápis přítomných
- 11.30 Oběd
- 12.30 Odpolední program: Ředitel Martin Hobza:
Současné působení salesiánů v ČR a ve světě
Jednotlivci: Přátelské vzpomínání na společný život v „Sale“ a co jim dal do života (Prosim účastníky, aby si připravili písemnou vzpomínku.)
- 15.45 zakončení

Za přípravný výbor:

P. Martin Hobza, SDB – ředitel, P. Ing. Václav Teplý, SDB, internista Josef Pešata, oratorián, Miroslav Šittner, internista

Účast prosím potvrďte na telefonním čísle 283 029 111, případně e-mailem: kobyliše@sdb.cz

Stručně

• Po dlouhém utrpení zemřel ve věku 78 let 11. 2. 2011 na faře v Rumburku **P. Václav Dvořák, SDB**. • Společná **pout' Sdružení žáků a žákyň Dona Boska**, která již tradičně bývá na Sv. Hostýně, proběhne letos v sobotu 2. června v 10.15 hod. • Hlavní rada schválila **vznik nové provincie v Indii**. Od stávající provincie v Guwahati, z níž pochází také náš spolubratr Suresh Ekka, misionář v Bulharsku – se 24. května 2012 oddělí nová samostatná provincie Silchar. • **Duchovní cvičení pro bývalé žáky v roce 2012** se konají 17.–21. září. Písemné nebo telefonické přihlášky mohou zaslat zájemci do 15. 8. 2012 na adresu: Miroslav Machálek, Výškovická 83, 700 30 Ostrava Zábřeh nebo tel.: 596751322 nebo 723 573 841. Stav provincie k 31. prosinci 2011. • K 31. 12. 2011 měla **naše provincie** 156 spolubratrů se sliby. Salesiánů s časnými sliby je 6, s věčnými sliby je 150 (11 koadjutorů, 1 jáhen před kněžským svěcením, 1 trvalý jáhen, 137 kněží). Průměrný věk je 54,5 roků. • **Při návštěvě míst spojených s životem Dona Boska** (Becchi a okolí, Chieri, Turín) je možno využít „průvodců“, které se podařilo sesbírat od několika salesiánů. Vše je souhrnně uloženo na našich salesiánských webových stránkách na adrese: <http://www.sdb.cz/putovani-s-donem-boskem/>. • Novým koordinátorem Sdružení salesiánů spolupracovníků se v sobotu 17. 3. 2012 stal **Pavel Kvapil**. Zodpovědnost za vedení Sdružení převzal po odstoupjícím Jiřím Mácovi.

Internát pro chlapce

V září 2012 bude spuštěn provoz nového internátu pro chlapce, kteří si vybrali učební obor nebo středoškolské studium v Praze.

Zařízení bude fungovat v Praze-Kobylisích, vzdálené cca 15 minut chůze od Salesiánského centra, v prostorách firmy Elektroline.

Za myšlenkou vzniku internátu stojí manželé a salesiáni-spolupracovníci Zdeněk a Helena Mrázekovi a firma Elektroline.

Za výchovnou část internátu budou odpovědní salesiáni pod vedením P. Jiřího Křemečka.

Bližší informace najdete na www.internat.webuje.cz, případně je poskytne P. Jiří Křemeček, který bude zájemce o internát kontaktovat na telefonu 608554448, nebo na e-mailu internat.sdb@email.cz.

Věřím, že se díky internátu podaří chlapcům nejenom pomoci vyučit se či vystudovat, ale také se připravit na život.

Jiří Křemeček

VI. ROČNÍK

Sportovní a zábavní den pohárové trojice

23. 6. 2012 Praha – Dolní Počernice

SKAM
SETKÁNÍ KŘESTÁNSKÉ AKTIVNÍ MLÁDEŽE

pátek 22. 6. SKAMfest – Čanaky a další

florbal • fotbal • volejbal

• bohoslužba • grilování • atletika • turnájek v ringu **nově**

přihlašování do 31. května

www.iskam.cz

Partners: salesiánské novosti mládeže, Radio Proglas, T4, IN!, salesiánský magazín, Ka'olický týdeník

Vše nejlepší k narozeninám

Salesiánům a salesiánkám, kteří v březnu a v dubnu oslavili narozeniny (nebo se slavit chystají), vyprošujeme hojnost Božího požehnání, darů Ducha Svatého a vytrvalost při působení v duchu Dona Boska. Blahopřejeme samozřejmě i těm, kteří nejsou v našem stručném přehledu uvedeni.

Salesiánka **Marie Mráčková** oslavila 1. března kulaté čtyřicátiny, ve stejný den se dožil 75. let **P. Josef Špíchal**. **P. Josef Freml** oslavil 11. března 84. narozeniny. 15. března slavil kulaté čtyřicátiny **P. Jaromír Zádřava** a pětaticátiny novicka u salesiánek **Věra Gajdůšková**. Tři dny nato, 18. března, se také 35 let dožila salesiánka **Míla Čermáková**. Konec března „patří“ dvěma salesiánům – 26. března oslavil **P. Blažej**

Müller 83. narozeniny a 30. března se také 83 let dožil **Václav Kelnar**.

Třetího dubna oslavil 55. narozeniny **P. Antonín Špaček**, 19. dubna se dožívá 74 let bývalý provinciál **P. Benno Beneš** a 21. dubna oslaví malebné 88. narozeniny bývalý šéfredaktor Salesiánské rodiny **P. Jaroslav Kopecký**. Koncem měsíce, 27. dubna, se kulatých 40 let dožívá **P. Petr Matula**.

P. Jaromír Zádřava

sr. Míla Čermáková (vpravo)

P. Petr Matula

P. Jan Rob je nejstarší salesián

V plné duševní čilosti se v sobotu 17. prosince 2011 dožil náš nejstarší spolubratr teplické komunity otec Jan Rob 97 let.

Děkujeme Pánu za jeho život. Jsme mu vděční za všechno, čím nás každým novým dnem obohacuje svým tichým a skromným životem. Je nám všem příkladem v trpělivém přijímání obtíží úctyhodného stáří.

Setkání kněží teplického vikariátu 21. prosince se tentokrát zúčastnil generální vikář P. Stanislav Příbíl CSsR, který mu jménem diecézního biskupa poblahopřál a poděkoval za jeho angažovanost v litoměřické diecézi.

P. Rob v kapli teplické komunity

SKAMFEST ANEB NETRADIČNÍ ZAKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

22.6.
2012

Praha - Kyje

Hrají:

**Richard Čanaky
& F.B.I.** (hlavní host,
Slovensko)

Proti proudu 30
(Neratovice)

N.D.E. (Slovensko)
a **W.X.P** (Sebranice)

sponzoři:

Mediální sponzoři:

**salesiánské
hnutí mládeže**
Klub Praha – Počernice, Mezilesí 1028/13

www.iskam.cz

Desáté výročí posvěcení havířovského kostela

salesiáni dona boska

Slavnostní mši svatou si v neděli 26. února 2012 v havířovském kostele sv. Jana Boska, který je nedílnou součástí tamního salesiánského střediska, připomněli již desáté výročí jeho posvěcení.

I přes kající ráz liturgie první neděle postní bylo cítit slavnostní význam události. Mnozí z účastníků si během obřadu jistě vzpomněli dlouhou řadu těch, kteří se o vznik střediska zasloužili a kteří nás již předešli na věčnost, například na zakladatele a neúnavného propagátora díla Dona Boska Jindřicha Hoňka st., všechny pomocníky, kteří přiložili ruku k dílu při stavbě, dárce, díky nimž mohl důstojný chrám vzniknout, i desítky mladých lidí, kteří střediskem (a často i novým kostelem) již prošli.

Jiří Matuš

Slavnostní liturgii předsedal P. Karel Jašek, SDB

Mši svatou důstojně doprovodil havířovský mužský sbor

Na konci slavnostní mše svaté promluvil jáhen a dnešní ředitel střediska Jindřich Honěk

Po závěrečném požehnání zahrmělo chrámem jásavé Te Deum – Tebe, Bože, chválíme...

NEPRODEJNÉ

Bankovní spojení: 168 44 021/0100, variabilní symbol 62